

Werk

Titel: Novae species qvadrvpedvm e glirivm ordine cvm illvstrationibvs variis complvrium

Autor: Pallas, Peter Simon

Verlag: Walther

Ort: Erlangae

Jahr: 1778

Kollektion: Zoologica

Digitalisiert: Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen

Werk Id: PPN574580905_Text

PURL: http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN574580905_Text

LOG Id: LOG_0012

LOG Titel: DĒ GENERE MVRINO IN VNIVERSVM

LOG Typ: chapter

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

DE
GENERE MVRINO
IN VNIVERSVM.

Percipe multigenis quam sint variata figuris — Lucret. I. II. 335.

Audivi viros in historia naturali non spernendam famam adsecutos, qui nostro ævo credunt, saltim quoad quadrupeda, Naturæ divitias observatorum numero pæne exhaustas iam esse. Hos unico *murino genere* convinci posse puto, multa etiamnum inter terrestria quoque animalia latere. Si enim unica Russia atque inclementi sub cœlo rigens Sibiria, tot in unico isto genere species, quot illustratus hic sum, certæ plerasque regioni addictas suppeditavit, quas antea nemo adtigerat, quotnam concludendum est per feliciorem Asiam, per vastissimam & ignotam interioribus Africam, Americam duplicem (unde, demtis Caviis, vix unicam speciem hucusque rite descriptam habemus), terrasque sub austro sitas, animalcula produxisse Naturam, ut ferarum minori turbæ alimentum esset paratum. Hucusque vix unam & alteram exoticam Peregrinatores commemorarunt, quum pauci remotas mundi plagas adierint, qui propter parvitatem despœta animalcula attentione digna censerent, vel pro Museis asservarent; prætereaquam quod propter subterraneum et nocturnum vitæ genus eadem rarius, aliis magis publicis occupato, obviam fiunt. Mihiique ipsi inexpectatum fuit adeo variam

secundum regiones, in parvis et imbellibus istis animalculis, deprehendisse Naturam. Praeter pauciores enim, quas videbimus, per omnem Asiam dispersas species, aliæ vel arcticis terris, vel certis desertorum regionibus occidentalibus, vel orientalioribus, addictae sunt. Quoque numerosiores species in his frigidioribus detexi, eo majorem adhuc varietatem in magis australibus calidisque terris latere, suadet celebrata feliciorum climatum in quovis viventium genere fœcunditas. Quin certus pæne sum, etiam per Sibiriam atque Tatariam, ubi tot species fors obtulit, plures una adhuc latere. Aliquot enim Murium notitias paucis phrasibus contentas in *Xenio Isidis Sibiricæ MSto* reliquit MESSERSCHMIDIVS^{a)}), quae nostris speciebus conciliari nequeunt. — Est ergo etiam in minuta et despecta plebecula Quadrum pedum maxime protea Natura; neque negligendam esse hujus pullitiei historiam admonemur insignibus damnis, quibus messes, fœnifecia, promptuaria hominum multæ afficiunt, & migrationes, quibus sæpe totas regiones invadunt atque hostiliter devastant.

Vt *species Murium*, quae jam per nostras numerosiores erunt, rite distinguamus, omnes, quæ vulgo notæ auctoriibus que varie indicatæ et denominatæ sunt, hic primum ordine, simul cum novis, recensebo, specificas differentias breviter indicabo, et in naturales phalanges genus totum dispescam.

^{a)}Hujusmodi est: *Chologond* & *Nike-Chologond* Mungulis Davuriae; Tungusis *Tschingeroh*; *Longker* Lapponibus circa Surgut. An Lemmus? *Glis riparius*, si major, certe minorennis totus e cinereo-fuligino/so rufescens, dorso intensius nigro, brachyurinos, pedibus ubique pentada-

ctylis, claviculis præditus. MESSER-SCHMIDT. Itemque: *Glis montanus brachyurinos*, anterius posteriusque pentada-ctylus. EIVSD. et: *Mus montanus vel riparius e cinereo rufus*, *brachyurinos*, anterius 4, 5 dactylus posterius EIVSD.

In *prima*, propter eminentiorem molem, *phalange* nobis erunt *Mures alpini seu Marmotæ cum affinibus*. Eæ toto habitu, corpore magis crasso, capite grandi, gibbo, obtuso, auribus minutis vel nullis, dentibus grandioribus non bene tectis, caudæ brevitate & villoositate, internis denique characteribus, præfertim cœco ampliato, & genitalibus, tanto differunt a frequentiore Murium habitu & ad Castores pene accedunt, ut singulari genere constitui possent, nisi insigniores deessent characteres, & alia phalanx quarundam specierum habitu nimirum ad has accederet. Conveniunt inter se, vita diurna & sopore hyberno, voce, moribus.

Secunda phalanx continebit *Mures subterraneos*, capitis mole & figura ad Marmotas accedentes, qui dentibus primoribus maximis, latis, denudatis, supra infraque in cuneum acuatis, aurum defectu, palmis plenius pentadactylis fossoriis, cauda brevissima vel nulla, & more tandem, inter se convenient; hyeme vero, saltim non tota, torpent, sed colligunt pro penu radices.

Hos immediate sequitur *phalanx Murium Cuniculariorum* brachyura, grandiusculo sed aurito capite, dentibus pedibusque parvulis instructa; qui tota hyeme vagantur, vel congesta in latibulis penu vivunt, quorumque plures migratori. Ex his aliqui, præfertim *M. Lemmus* & affinis ejusdem *M. torquatus*, palmis pentadactylis fossoriis habituque proprius ad præcedentem phalangem accedunt.

Quarta phalanx habebit *Cricetorum* affines species, omnes brevitate corporis, artuum atque caudæ, arguto capite, buccis utrinque faccatis, promptuariis & vita vix nisi summo frigore suppressa, conspirantes.

In *quinta* elegantissimæ erunt *species lethargicæ*, velle-re mundæ, colore & habitu omnium lepidissimæ, insigniter au-ritæ & caudatæ, cauda pilis vestita, saepius floccosa vel lanata, posticis artubus plerumque magnis desultoriæ, quæ omnes levi frigore sponuntur, totamque hyemem lethargo transigunt: eoque anomalæ species, quæ *Bipedes* incedunt, omnino referri debent.

In *sextam* denique *phalangem* relegantur *vagabundæ* illæ species, auribus majusculis, cauda longa, subnuda, annulis squamata agnoscendæ, quarum vix ullæ frigore obtorpescent, licet pleræque acerrimæ tempore brumæ lateant.

Iam *Species* videamus, in quibus enumerandis, ut ex de-terminatione phalangum patet, exclusa penitus esse debent ani-malia in *Spicilegiis Zoologicis* quondam sub nomine generico *Cavia* segregata.

I.

M V R E S S O P O R O S I.

1. MVS (*Marmota*) capite gibbo auriculato, cauda villosa brevi, palmis tetradaëtylis, corpore fusco, subtus rufescente.

Mus alpinus PLIN. hist. nat. l. VIII. c. 37. GESNER. quadr. p. 743. RAI. quadr. p. 221.

Marmota alpina BRISSON. quadr. p. 165.

Mus Marmota LIN. syst. XII. p. 81. sp. 7.

Marmote BUFFON. hist. nat. VIII. p. 220. edit. min. XVII. p. 20. tab. 28.

LOC. in Alpibus helveticis, italicis, Pyrenæis circa altiora ju-ga, locis insolatis.

2. MVS (*Monax*) capite gibbo auriculato, rostro cœrulecente, cauda longiuscula villosa, palmis tetradaëtylis, corpore gryseo.

Cuniculus bahamenlis CATESB. carol. II. t. 79.

Monax f. *Marmota americana* EDWARD. av. tab. 104.

Glis fuscus BRISSON. quadr. p. 115.

Mus Monax LIN. syst. XII. p. 81. sp. 8.

Marmota marylandica PENNANT. syn. p. 270. sp. 198.

LOC. Americæ septentrionalis calidiora, Virginia, Carolina, insulæ; neque constat an sopiaatur in illo climate.

3. MVS (*Arctomys*) capite gibbo auriculato, cauda brevi villosa, palmarum ungue pollicari, corpore gryseo subtus luteo. TAB. V.

Bobak vel Swiszcz RZACZINSK. polon. p. 235. BUFFON. hist. nat. XIII.
p. 136. ed. min. XXVI. p. 177. tab. 18. mala.

Glis flavicans, capite rufescente BRISSON. quadr. p. 116.

Mus Marmota FORSTER. Act. angl. vol. LVII. pag. 343. PENNANT.
syn. pag. 268.

De hac speciatim agetur.

4. MVS (*Empetra*) capite gibbo auriculato, cauda villosa brevi, palmis tetradactylis, corpore supra vario subtus rufo.

Marmota quebekana PENNANT. syn. p. 270. sp. 199. tab. 24. f. 2. bona.
FORSTER Act. angl. vol. LXII. p. 378.

Hæc Canadæ, totiusque borealis Americæ inquilina species mihi quoque in exuviis aliquoties visa est, a prioribusque omnibus distinctissima, ut e sequenti patebit *descriptione*, ad specimen Musei Leydensis condita:

“*Magnitudo* Caviæ Pacæ, seu inter Marmotam & Cittillum media; habitus plane Marmotæ vel Arctomyos; longitudo circiter pedalis. *Caput* retusum, supra fusco-nigrescens, lateribus albicans. *Dentes* primores magni, nudati ut in Marmota, nec antice fulvi. *Auriculæ* parvæ, subnudæ, rotundatae, vix pilo longiores. *Verrucæ* plures sparsæ, superciliaries bifetæ, paroticæ bifetæ, pilis albidis distinctæ, gularis uniseta. *Corpus* subtus totum artusque rufo-ferruginea; supra corpus fuscum, extremis pilorum e gryeo-albicantibus undulato nebulosum. *Pedes* extremi brunneo nigri, unguibus fuscis; *palmae* sine vestigio pollicis. *Cauda* bipollicaris cum dimidio, dorso concolor, apice nigrescens.”

5. MVS (*Citillus*) capite gibbo, auriculis nullis, cauda brevi villosa, corpore vario. TAB. VI.

Citillus f. *Mus noricus AGRICOL.* de anim. subterr. p. 485. GESNER. quadr. p. 737.

Cuniculus germanicus BRISSON. quadr. p. 101. n. 6.

Mus Citillus LIN. syst. XII. p. 80. sp. 4. mantif. plant. II. p. 523. PALL. Nov. Com. Petrop. XIV. p. 549. t. 21. f. 1. 2.

Marmota auribus carens PENNANT. syn. p. 276. n. 203.

Marmota casanensis EIVSD. p. 273. nr. 201. tab. 25. f. 1. pessima.

Mus Suslika GVLDENST. Nov. Com. Petr. XIV. p. 389. t. 7. pessima.

Cricetus orientalis GMELIN. jun. Itiner. I. p. 30. tab. 5. pessima.

Hujus deinde monographia sequetur.

II.

M V R E S S V B T E R R A N E I.

6. MVS (*Typhlus*) ecaudatus, palmis pentadactylis, incisoribus supra infraque latis, oculis auriculisque nullis. TAB. VIII.

Zemni RZACZINSK. polon. auftar. p. 325. BUFFON. hist. XV. p. 142.

Marmota podolica PENNANT. syn. pag. 277. n. 204.

Slepez GMELIN. itiner. vol. I. p. 131. tab. 22. mala.

Spalax microphthalmus GVLDENST. Nov. Com. Petrop. XIV. p. 409. t. 8. 9. mala.

Mus oculis minutissimis, auriculis caudaque nullis, corpore rufo-cinereo LEPECH. ibid. p. 504. tab. 15. f. 1.

Hæc quoque singularis species infra describetur.

7. MVS (*Aspalax*) brachyurus, incisoribus supra infraque cuneatis, auriculis nullis, unguibus palmarum elongatis. TAB. X.

Mus Myospalax LAXMANN. atl. holmiens. 1773.

Mus Aspalax PALL. itin. III. append. p. 692.

Sequetur etiam hujus descriptio.

8. MVS (*capensis*) brachyurus, incisoribus supra infraque cuneatis, auriculis nullis, palmis pentadactylis, ore albo. TAB. VII.

Cricetus KOLB. capens. p. 158.

Zandmoll belgarum MASON. atl. angl. vol. 66. p. 304.

Itidem hoc libello descriptione qualicunque illustrandus.

9. MVS (*talpinus*) brachyurus fuscus, incisoribus supra infraque cuneatis, auriculis nullis, palmis pentadactylis fossoriis. TAB. XI. A.

Mus *talpinus* PALL. Nov. Com. Petrop. XIV. p. 568. t. 21. f. 3.

De quo pariter plura in Monographiis dicemus.

IV.

M V R E S C V N I C V L A R I I .

10. MVS (*Lemmus*) brachyurus, auribus vellere brevioribus, palmis pentadactylis, corpore fulvo nigroque vario, subtus albo. TAB. XII.

Lemmus olai M. septentr. p. 358. GESNER. quadr. p. 731.

Animalculum hirsutum OLEAR. mus. p. 20. tab. 12. f. 6.

Mus *norvegicus* vulgo Lemming WORM. mus. p. 321. RAI. quadr. p. 227.

Cuniculus norvegicus BRISSON. quadr. epit. p. 100. n. 5.

Mus *Lemmus lin.* aff. *holm.* 1740. fig. mala. syst. XII. p. 80. sp. 5.

Lemming BVFFON. hist. nat. XIII. p. 314. edit min. XXVII. p. 120.

Marmota lapponica PENNANT. syn. p. 274. n. 202. tab. 25. f. 2. mala.

Quamvis tot auctoribus dicta, accuratiorem mereri videbatur descriptionem, quam suo ordine fistam.

11. MVS (*torquatus*) brachyurus, auribus vellere brevioribus, palmis pentadactylis, corpore ferrugineo vario, torque interrupta albida, linea spinali nigra. TAB. XI. B.

Novum hunc præcedentis in Sibiria conterraneum postea notio-rem faciam.

12. MVS (*Lagurus*) brachyurus, auriculis vellere brevioribus, palmis subtetradactylis, corpore cinereo, linea longitudinali nigra. TAB. XIII. A.

Mus *Lagurus* PALL. itin. II. append. p. 704. sp. 9.

Descriptionem infra videbimus.

13. MVS (*socialis*) cauda semunciali, auriculis orbiculatis brevissimis, palmis subtetradactylis, corpore pallido, subtus albo. TAB. XIII. B.

Mus *socialis* PALL. itin. II. append. p. 705. n. 10.

Mus *novus* GMELIN. itin. II. p. 173. t. II.

Fusius dein e descriptione cognoscendus.

14. MVS (*arvalis*) cauda unciali, auriculis vellere prominulis, palmis subtetradaestylis, corpore fuso.

Mus agrestis, capite grandi, brachyurinus. RAI. quadr. p. 218?

Campagnol BUFFON, hist. nat. VII. p. 369. edit. min. XIV. p. 224. tab. 47.

Mus campestris brachyurus minor BRISSON. quadr. p. 125. epit. p. 125.

Mus campestris brachyurus PENNANT. Zool. brit. p. 104. synops. p. 305. n. 233.

Per omnem Europam & Russiam, etiam frigidorem, frequentissima species, in campis, vepretis, ripis, hortis, agris, cultis noxia, ad horrea vix accedit. In Sibiria orientali ultra Obum non datur; observatur tamen ad Irtin & in borealibus Obensis regionis, circa Beregovam, germanicæ similis. Vidi etiam ex Hyrcania relatam. — Hanc, sub titulo *Muris terrestris*, cum M. amphibio confundit LINNAEVS & deinceps M. amphibium, ex aliorum falsa descriptione palmipedem creditum, pro distincta specie ponit.

In campis Russiae incultis, ubi semina colligunt M. arvales, lubenter circa fœni acervos & in præruptis voraginum vel riparum, locisque herbidis nidulantur, cuniculis ostio dupli, immo triplici, rarius uno, in pedalem vel sesquipedalem, fœminis saepe bipedalem profunditatem effossis, vix pollicem admittentibus, qui varie flexuosi & obliqui ad nidum conveniunt, pugni facile capacem, ramentis graminis mollissimis effarctum, in quibus mediis pulli conduntur. — Aprilis initio circa Samaram nidos cum pullis majusculis cœcis, & usque ad medium mensis etiam gravidas frequentes habui matres, quæ saepe ad XI drachmarum pondus accedunt, & fœtus (juniores quinque vel sex) usque ad duodecim (octo saepe dextri, quatuor sinistri cornu) continere solent. Interdum molæ hypenemiæ inter reliquos fœtus.

Minores & præsertim masculi 5 vel 6 drachmas æquare solent. *Longitudo* tripollicari paulo major; cauda (ut & caput) vulgo circiter pollicaris, pilis tenuissime vestita. *Dentes* primores flavissimi, superiores latiusculi, stria obsoletissima, sæpe vix nulla. *Auriculæ* complicatæ, vellere vix emergunt; unguiculus pollicis in plantis vix notabilis. *Caudæ* proportio multum variat et quibusdam vix duas tertias partes pollicis, in solita corporis magnitudine æquat.

Infestatur Acaris minutis. Folia alni aratro agris inculcata his muribus adversari quidam perhibent. Noxios in Russia præter solitum fuisse, gregariosve apparuisse non audivi; sed ubique dispersi nocent.

15. MVS (*economus*) cauda subfescunciali, auriculis nudis vellere molli latentibus, palmis subtetradactylis, corpore fusco. TAB. XIV. A.

Mus *economus* PALL. itin. III. p. 692. n. 4.

De hoc infra videbimus, ut & de sequentibus.

16. MVS (*gregalis*) cauda fescunciali, auriculis vellere longioribus, palmis subtetradactylis, corpore cinerascente.

17. MVS (*rutilus*) cauda unciali, auriculis vellere longioribus, palmis subtetradactylis, corpore supra fulvo, subtus cano. TAB. XIV. B.

An Mus *gregarius* LINN. syst. XII. p. 84. sp. 16?

III. SCHREBER asserit per litteras se nunquam tales, quam Linnaeus sub allegato nomine descripsit, sed Murem potius agrarium nostrum, cum Illustrissimo Viro communicasse. Descriptio autem Linnæana mihi proxime in hanc speciem, deinde curatius describendam, quadrare videtur, quod etiam ideo crederem, quia Mus *rutilus*, ut boreali Sibiriae, ita & Russie communis est, si modo varietas ejus, quam ex Russia descripturus sum, non pro diversa specie sit habenda. Potuit tamen Muris arvalis varietatem voluisse LINNAEUS, semperque per brevem ejus adumbrationem, dubium synonymon illud manebit.

18. MVS (*allarius*) cauda unciali, auribus majusculis subpilosis, corpore cinereo, subtus albido. TAB. XIV. C.

Distinctissima, licet tantum e binis speciminibus cognita mihi species, de qua postidea.

19. MVS (*saxatilis*) cauda longiuscula, auribus vellere majoribus, palmis subtetradactylis. TAB. XXIII. A.

Nova nobis describenda species, quæ cum sequenti, propius ad *Myosuras* accedere quodammodo videtur.

20. MVS (*amphibius*) cauda longitudine dimidia corporis, auribus vix vellere prominulis, palmis subtetradactylis.

Mus marinus AELIAN. hist. an. lib. IX. cap. 41.

Mus major aquaticus RAI. quadr. p. 217.

Mus aquaticus BRISSON. quadr. sp. 12.

Rat d'eau BVFFON. hist. nat. VII. p. 368. edit. min. XV. p. 197. tab. 43.

Mus amphibius LIN. syst. XII. p. 82. sp. II.

Mus paludosus LINN. mantiff. plant. II. p. 522. (Varietas tota atra)?

Mus terrestri affinis GMELIN. itin. I. p. 151. tab. 29. f. 1. *pessima*.

Mihi etiam "Mus agrestis major macrourus Gesneri RAI. "quadr. p. 219. vix aliter quam ex hac specie natus videtur; quum *Murem aquaticum* suum RAIUS e notitia WILLVGHBEII pedibus palmatis dotatum crediderit, in quo LINNAEVM habuit sectatorem, qui verum *Murem amphibium* sub nomine *Muris terrestris* satis dilucide descriptis, & a M. amphibio distinctum posuit.

Quandoquidem hanc speciem, in Europa licet communem, præter BVFFONIVM & DAVBENTONIVM vix quisquam illustravit, eademque per totam Russiam atque Sibiriam, usque ad orientalem oceanum, sub omni climate, a mari caspio usque ad oceanum glaciale, abundat, variasque patitur varietates, non possum non quædam ad perficiendam historiam ejus pertinentia, hic addere.

In temperatioribus & australibus Russiæ, circa Iaikum & Volgam, subsimilem europææ colore atque magnitudine ubique observavi. Superant duarum, & sœpe trium unciarum pondus æquant. — In Sibiria multo majores sunt, sensimque ad orientem & boream, cum frigidore climate, crescent. In aquofis camporum Isetensium, Ischimensium, Barabensium, ubi quammaxime abundant, masculi robustiores a $4\frac{1}{2}$ ad 5 uncias, feminæ fere quatuor æquare solent. Huic varietati longitudo ad 6 poll. 10 lin. cauda 3''. 8''. æquare solet. Ad Ieniseam & Obum versus arcticam plagam inter sex & octo uncias variant, ejusdemque magnitudinis pelles ad Lenam in pelliceas vestes consuuntur, Jacutis, sub nomine *Kuter*, affatæ in deliciis. Per Sibiriam non infrequens occurrit varietas, præsertim in *potiore sexu*, tota atra, (qualem in Mure arvali *BVFFONIVS*, ego vero in hujus magno numero nunquam, observavit). Aliam varietatem ex Obensi regione, ubi frequens esse dicitur, accepi & ad Ieniseam observavit *MESSERSCHMIDIVS*, quæ solito colore e gryseo fuscescente europæos referunt, sed macula magna alba, irregulari, in medio dorso supra scapulas, simulque litura sœpe parva alba sterni insigniuntur. Mares in omni regione robustiores, majoresque & nigriores fœminis, versusque posteriora pilis horridiores; fœminas magis lutescentes observavi. Mares insuper plerumque labium inferius, ipsiusque apicis caudæ pilos albos habent, quod non in fœminis. *Pedes* nudiusculi & squamulosi omnibus, constanter fissi; palmarum unguis pollicaris brevis, phalange vix notabili. *Cauda*, licet pilosior quam myosuris, distinctis tamen annulis circiter 130. squamata. *Aures* nudiusculæ, vellere plane absconditæ. *Dentes* primores latiores magisque fulvi, quam in reliquis hujus phalangis omnibus, quibus ad fodiendum cæspitem egregie utitur, & aliquam Castoris similitudinem refert.

Amat paludes, loca humida lutosâ circa lacus & flumina, præsertim ubi typha crescit, cujus radices amat. In depressis cæspitem, instar Talpæ, canalibus percurrit, crebris ostiolis terram egerens, nec ultra spithamæ profunditatem penetrans, ne radicibus, utpote laboris præmio, frustretur. Expulsus ad aquas confugit, inepte natat, potius in fundo ambulare amat, at vix ultra dimidium minutum sub aquis durat. Piscibus infestum esse vix crediderim, abundat enim magis circa lacunas pisce carentes, si modo cæspite læto cingantur, & nunquam piscem olet. Videtur in hoc injuste a BVFFONIO aliisque taxari, qui & antra minus recte describit. (Forsan a Mure decumano illata damna sæpe huic tribuerunt œconomi). Captus in postica erectus palmis dentibusque cum stertore se defendit. Canes villatici & aquatici vix ullam Murium speciem acrius hac ipsa sectantur, & odorem promptissime sentiunt, qui feminis, œstri tempore vernali, fortiter moschatus est. — Infestatur Acaris scutulatis singularibus.

Quum nullum non Sibiriæ clima ferat Mus amphibius, verosimillime etiam in Americam transfretavit; videoque in Carolina a Castore moschato distinctas duas dari Rattorum aquaticorum species ^{a)}), quarum saltim unam vix dubitari poterit hanc ipsam esse. — Quousque ad australes regiones evagata sit, ignoratur adhuc; intra Russicum Imperium limites non inventit.

^{a)} I. BRICKELL *natural hist. of North-Carolina* p. 130. postquam de Castore moschato (*Musk-rat*) egit: "The Marshrat, so called from frequenting the marshes, differs from the former, being less and of a darker colour, but is more hairy and larger than the

"common Houserat. It is a very destructive and mischievous animal, especially to corn & all manner of fruit. — Porroque addit: "The Waterrat is found here the same as in England," —

IV.

MVRES BUCCATTI.

21. MVS (*Cricetus*) buccis facculiferis, corpore subtus aterrimo, circa tricibus lumbaribus detonsis. TAB. XXV. fig. I. 2.

Cricetus AGRICOL. subterr. p. 486. GESNER. quadr. p. 738.

Marmota argentoratensis BRISSON. quadr. p. 117.

Mus Cricetus LIN. syst. XII. p. 182. sp. 9.

*Hamster BVFFON. hist. nat. XIII. p. 117. edit. min. XXVI. p. 151. tab. 14.
opt. SVLZER. monogr. german. 1774. c. icon.*

Marmota germanica PENNANT. syn. pag. 271. nr. 200.

Delineatur etiam, sed male, apud GMELINVM *juniorem* (*itinerar. I. p. 33. tab. 6.*) & varietatem atram dedit *Cel. LEPECHIN itinerar. Vol. I. p. 310. tab. 15.* bona. Circa hujus quoque animalis historiam aliqua supplenda, etiam post egregium SVLZERI opusculum, restant.

Per australiorem Russiam campestrem præsertim locis cultioribus (ubi minoribus a feris tutior est) abundat; datur tamen (nec infrequens) per totum etiam desertum Tataricum, camposque australioris Sibiriae, adusque Ieniseam (non ultra). — In desertis sporadicus vivit, & maxime loca amat, ubi abundantior *Glycyrrhizæ* proventus, cuius semina colligit. Arenosum vitat solum, depressaque irrigua aversatur. Magnitudine, pro pabuli natura, sexu, ætate, admodum variat; mares semper longe majores, pondere a libra medica, ad uncias sexdecim, quum contra fœminæ vix 4 vel 6 uncias superare solent. Per Volgæ tractum agris idoneum, maxime in Casaniensi regno, circae jugi Uralensis australiora promontoria, & in Isetensi denique provincia non infrequens est varietas atra, copiosa vero in regione circa Simbirsk & Ufam oppida, quæ promiscue cum vulgari coit, & in eodem saepè cum vulgaribus nido, plerumque tamen tota familia nigra, nascitur. Distingui-

tur vulgo ambitu oris, naso, auricularum margine, palmis ultra carpos, plantisque ad medios plerumque metatarsos albis, s^epe etiam apice caudae albo. In quibusdam rostrum totum albet, frons canescit, & albedo maxillae inferioris per collum longitudinaliter extensa. In Uralensi jugo rariora occurunt specimina hujus varietatis, magnis in dorso maculis candidis, irregularibus insignita, imo visus est p^æne albus, maculis magnis atris variegatus, singulari naturae lusu. — In omni varietate, etiam quum perfectissimum vellus, observatur ad postremum dorsum, pone renalem regionem, utrinque quasi cicatrix, sive areola solito vellere destituta, pilis brevissimis fuscis vestita, in largiore vellere vix conspicua, nisi flatu dimotis pilis. In omnibus quoque umbilici areola nuda, sinuque cœco, intus piloso & sebifero, cavata.

Anatomen genitalium masculorum in Criceto perquam singularium, nemo pro dignitate dedit; eandem igitur e disiectis pluribus, œstro venereo ad primum veris tempore turgentibus, supperaddam. Valde enim (ut in muribus facile omnibus) genitalia effeta a repletis, venereoque orgasmo floridis differunt. — Totum Criceti masculi apparatus **TABVLAE XXVII figura prima** expressi. *Glans* penis (*lit. a.*) collapsa, valde singularem, inflata per venam penis dorsalem, formam acquirit, quam, utpote turgentis veram figuram, ad *Litt. A.* a fronte & *B.* a latere delineari curavi. Est scilicet subclavata, ad obtusum angulum inclinata, extus tota tenerrimis setaceis aculeis (qui in collapsa non apparent) hispidata, extremo hians voragine quæ limbo inferius bidentato cingitur, & intra quam prominet, sub urethræ orificio, ossiculum glandis. *Lit. bb.* retractum præputium indicant; *cc.* vero *glandulas* duas clavatas, incurvas, folliculaceas, præputio ad marginem insertas & sebum eructantes.

dd. sunt *erectores* penis crassissimi; *ee.* glandulæ *Comperianæ*; *f.* isthmus *urethræ* ejaculatorius, musculosus; *g g.* *Vesiculæ seminales* magnæ, cristatæ; *h h.* vesicularum, quæ *parastatæ* succedaneæ videntur, par primum; *ii.* & *kk.* earundem par secundum & tertium; *ll.* *folliculi* parvi, utrinque ad collum vesicæ supra insertionem ductuum deferentium sessiles; *mm.* *ductus deferentes* versus insertionem crassissimi, licet exiguo lumine; *nn.* caput inferius *epididymidis*, quod fundo scroti adnatum est; *o.* caput ejusdam superius; *p.* *ductus Grafianus* insignis; *qq.* corpus *testium*; *rr.* *vasa spermatica*; *s.* massa adiposa testes desuper in scrotum extrudens, lobata. Autumno, quum hæc organa omnia flaccida & in exiguam molem tenuata sunt, soli *ductus deferentes* eadem, qua vere, crassitie deprehenduntur.

Eaque occasione propter affinitatem conformatio[n]is adjeci figuram *glandis e genitali Castoris*, quam nullibi rite delineatam invenio. Itaque *Figura 2.* ad *A.* ipsam *glandem* denudatam & per venas inflatam exhibet, a latere visam, cylindraceam, papillosam, limbo fungiformi crenulato, disco planiusculo lavi, in cuius medio sub apertura carunculari *urethræ* eminent laciniae binæ, apice dentatæ, quibus apice respondet *osculum glandis*, quod *lit. b.* subtus, *c.* a latere, *d.* desuper spectatum repræsentat.

Cæterum in Criceto *omenta lumbaria*, quæ in Marmota & affinibus adeo insignia, nulla sunt, sed pinguedo larga totam regionem lumbarem, & renes a dorso incrustat, octuplo vastior ipsis renibus, & omentulum singulare testes desuper fovet. Ea pinguedo fere copiosior vere quam autumno.

Calor in Criceto variabilis, ut in omnibus hujus generis, quæ hyeme sponuntur. In vividissimis Martio, tempestate adhuc

subfrigida effossis, sanguis interdum usque ad 103° Farenh. qui circiter 91° de L' Islian. æquant, calebat; alias vix ad 99° & in iis, quos hyeme, loco frigido detinebam, vel aqua frigida antris expulsos accepi tantum ad 91° Far. — Nunquam tamen in cistulis frigori expositos obdormivisse deprehendi.

Inter Russos fertur Criceti carnem siccām, pulveratam, equis ex avena propinatam, habitum corporis pinguem subito inducere, mangonibus utilem, sed postea in marasimum lethalem versurum; de quo sit fides penes auctores.

- 22.** MVS (*Accedula*) buccis facculiferis, auriculis finuatis, corpore gryseo subtus albido. *TAB. XVIII. A.*

Mus migratorius PALL. *itin. II. append. p. 703. n. 5.*

In descriptione deinde elucidabitur.

- 23.** MVS (*phaeus*) buccis facculiferis, corpore caudaque fusco - cinerascentibus, subtus albis.

Etiam infra peculiari descriptione illustrandus.

- 24.** MVS (*arenarius*) buccis facculiferis, corpore cinereo, lateribus subtusque albo, cauda pedibusque albis. *TAB. XVI. A.*

Mus arenarius PALL. *itin. II. append. p. 704. n. 7.*

Videatur & hic inter speciales descriptiones.

- 25.** MVS (*songarus*) buccis facculiferis, dorso cinereo, linea spinali nigra, lateribus albo fuscoque variis, ventre albo. *TAB. XVI. B.*

Mus fungorus PALL. *itin. II. append. p. 703. n. 6.*

Sequetur hujus quoque accuratior descriptio.

- 26.** MVS (*Furunculus*) buccis facculiferis, corpore supra gryseo, striga dorsali nigra, subtus albido. *TAB. XV. A.*

Furunculus myodes, Orochzoffach Mungalorum MESSERSCHM. *Xen. Irid. MStum. Mus. Petrop. vol. I. p. 343. n. 109.*

Mus barabensis PALL. *itin. II. append. p. 704. sp. 8.*

Cum prioribus quatuor speciebus antea ignorata & dein ex professo describenda.

V.

MVRES LETHARGICI.

27. MVS (*Zaculus*) cauda longissima apice pennata, nigro alba, pedibus posticis maximis, pentadactylis. TAB. XX.

Cuniculus f Lepus indicus Vtias dictus ALDROV. quadr. dig. lib. II. p. 396.
Alak-dága Mungulo-daurica, Abalak Indorum MESSERSCHM. Hodeget.
MSt.

Cuniculus minor caudatus dauricus Alachtacha Mongolis MESSERSCHM.
Mus. Petrop. I. p. 344. nr. 123.

Cuniculus pumilio saliens GME L. Nov. Com. Petr. V. p. 351. t. 9. f. 1.

Cuniculus cauda longissima BRISS. quadr. epit. p. 103. sp. 9.

Lepus terrestris GME LINN. itin. vol. I. p. 26. tab. 2. mala.

Jerboa sibirica PENNANT. syn. p. 296. n. 223.

Plenam tandem hujus & sequentis historiam dabo.

28. MVS (*Sagitta*) cauda longissima, apice subpennata nigro - alba, pedibus posticis longissimis, tridactylis. TAB. XXI.

Gerbo DE BRVYN. orient. p. 396. ic.

Gerbua EDWARD. av. t. 219. HASSELQVIST. act. holm. vol. XIV.
p. 129. tab. mal. itin. p. 198.

Mus Jaculus LINN. mu/. reg. prodr. Vol. II. p. 9.

Mus Sagitta PALL. itin. II. append. p. 706. n. 12.

Jerboa ægyptia PENNANT. syn. p. 295. n. 222. tab. 25. fig. 3.

Distinctissima, a præcedentis varietatibus & sequenti, species.

29. MVS (*cafer*) cauda longissima, apice floccosa nigra, pedibus posticis longissimis tetradactylis.

Gerbo major ALLAMAND. monogr. 1776. Suppl. Buffon. tab. 15.

Capensis species, cum Marmotis, ex murino genere maxima, antecedentibus duobus vere affinis & congener; quum contra male a Zoologis recentioribus nonnullis huc referantur *Lemur spectrum*, (Le Tarsier BUFFON. XIII. p. 90. ed. min. XXVI. p. 116. t. 9.) diversissimæ fabricæ animal, Moluccanis insulis proprium, nocturnum, Belgicis *Podje* dictum (*Mus. Schlosserian.* p. 2. nr. 24.), de quo fusius alibi; & Didelphis saltatoria *Cell.* BANKS & SOLANDRI. — Ipsa hæc a *Cel.* ALLA-

MAND illustrata species transitum facit ad sequentem speciem, unde Mures isti bipedes separato genere tradi nequeunt.

30. MVS (*longipes*) cauda longa vestita rufa, corpore fulvescente subtus albo, pedibus posticis majusculis, pentadactylis. TAB. XVIII. B.

Serpentum pabulum SEBAE thes. II. tab. 29. fig. 2.

Mus longipes LINN. mus. reg. vol. I. p. 9. syst. nat. XII. p. 84. sp. 19.

Mus meridianus PALL. itin. II. p. 702. append. n. 4.

Hanc, licet haud dubie synonymis indigitatam, speciem pleniorum descriptionem poscere credidi.

31. MVS (*tamaricinus*) cauda longissima, vestita, fuso - subannulata, corpore gryseo cinerascente subtus albo. TAB. XIX.

Mus tamariscinus PALL. itin. II. append. p. 702. sp. 3.

Etiam hanc inter descriptiones speciatim illustrabimus.

32. MVS (*Nitedula*) cauda longa, subfloccosa, corpore rufescente, subtus albo, area oculorum nigra.

Nitela PLIN. hist. nat. lib. VIII. cap. 57.

Mus campestris seu agrarius ALDROV. quadr. dig. p. 451. icon.

Glis s. Mus avellanarum major BRISSON. quadr. ep. p. 114.

Lerot BUFFON. hist. VIII. p. 181. ed. min. XVI. p. 235. tab. 25.

Mus quercinus LINN. syst. XII. p. 84. sp. 15.

Sciurus hortensis PENNANT. syn. p. 290.

Apud Russos tantum in quercetis Casaniensibus, ad Volgam & in Parva Russia notum animalculum, in cavis truncis & Picarum nidis non infrequens, etiam ubi deest Corylus. Cauda omnibus aliis congeneribus villosoire, minus tamen, quam in sequenti specie.

33. MVS (*Glis*) cauda longa villosissima, corpore cano, subtus albo.

Glis PLIN. hist. nat. l. VIII. cap. 57. GESNER. quadr. p. 550. RAY quadr. p. 229. BRISSON. quadr. ep. p. 113.

Loir BUFFON. hist. VIII. p. 158. edit. min. XVI. p. 206. tab. 24.

Sciurus Glis LINN. syst. XII. p. 87. sp. 8. PENNANT. syn. p. 289.

In Russia minore & ad Volgam in quercetis & saxorum fissuris idem qui per omnem Europam australem; at in Sibiria nus-

quam datur, licet in australibus Asiæ videatur usque ad Chinam continuari, interque Chinensium picturas zoographicas occurrat. Hic ipse est animal Polonis & Carno-Slavonis *Pouch*, dictum, quod **BVFFONIVS** (*hist. nat. vol. XV. p. 143.*) e **RZAZCINSKIO** inter dubia recensuit; idemque Germanorum *Billich* vel *Pillich*, quem recte cum *Pouch* conjunxit in tritissimo *Lexico HÜBNERVS*.

34. MVS (*avellanarius*) cauda longa, subfloccosa, corpore fulvo, gula alba.

Mus avellanarum minor **RAI**. *quadr. p. 291.* **EDWARD**. *av. tab. 266. Zool. britann. tab. 45.*

Glis — Mus avell. minor **BRISSON**. *quadr. epit. p. 115. sp. 3.*

Mus avellanarius **LINN.** *sysl. XII. p. 83. sp. 14.*

Muscardin **BVFFON**. *hist. nat. VIII. p. 193. edit. min. XVI. p. 250. tab. 26. pulcherr.*

Sciurus somnolentus **PENNANT**. *syn. p. 291. n. 219.*

Mihi nunquam oblatus, præterquam in Anglia, ubi frequen-
tissimus & in foro prostat, pro delicis puellarum altilis;
licet **BVFFONIVS** e descriptione **RAI**, (qui fuscescentem
varietatem indicavit) in Anglia non dari putet. **RAII** tempore
apud Anglos nondum videtur domesticus fuisse, ut hodie prop-
ter lepiditatem est, æque ac *Lacerta aurata* (*Guernsey Lizard*).
Si enim fuisset, certe indicasset **RAIVS**. — *Molares* huic speci-
ei ubique quaterni, primo quovis minimo. *Nasus nudus* in api-
ce rostri; pedes nudiusculi, palmis sine pollicis rudimento tetra-
dactylis. Cauda longitudine totius animalis, densis hirsuta pilis.
Variat colore fulvo, vel flavo - rufescente, vel (immixtis pilis
fuscis crebrioribus) gryseo-fuscescente, subtus omnibus pallido.
Gula alba. — Vagatur noctu; tota vero hyeme, licet in tempera-
to Angliæ climate, conglobata dormit, ægre excitanda & somno-
lenta, etiam in loco calido. Avellanas durissimas, quamvis vi-

ribus imbecille, nullo negotio eredit. Unguiculis in omni plano, etiam supino, facile adhaeret. — Eadem in America dari vix credas; similis autem videtur species lethargica ibi vivere, quam sub nomine Anglis pro *M. avellanario* usitato (*Dormouse*) recenset I. BRICKELL *nat. hist. of N. Carolina* p. 131.

35. MVS (*betulinus*) cauda longissima nudiuscula, corpore fulvo, fascia dorsali nigra, auribus plicatis. TAB. XXII. fig. 1.

Mus subtilis PALL. *itin. II. append.* p. 706. n. 11. β.

In betuletis Sibiriæ cum sequente, sed rarius observatus, posteaque delineandus, totius generis facile minimus, & vere specie distinctus.

36. MVS (*vagus*) cauda longissima nudiuscula, corpore cinereo, fascia dorsali nigra, auribus plicatis. TAB. XXII. fig. 2.

Mus subtilis PALL. *itin. II. append.* p. 705. sp. 11. α.

In betuletis campestribus totius Tatariæ magnæ frequens, & cum præcedente, licet cauda ad sequentem phalangem referenda videatur, attamen propter torpidam a frigore indolem inter *M. lethargicos* referenda.

37. MVS (*striatus*) cauda longiuscula subnuda, corporis striis plurimis parallelis, albo-guttatis.

Mus orientalis SEB. *thes. II. p. 22. tab. 21. fig. 2.* PENNANT. *syn. p. 304.*

Mus striatus LIN. *mus. reg. I. p. 10. syst. XII. p. 84. sp. 17.* ZIMMERMANN. *Zool. geogr. p. 516. sp. 22.*

Pulchra species, mihi nunquam visa, & vix nisi e Museo SEBAE cognita, quam tamen in campis circa Caucasum dari ex auditis suspicor, & ex habitu huc referto. Dubium tamen, facteur, circa hanc speciem incussum mihi, inter animalia e thesauris SEBAE in *Museum Petropolitanum* translata, sub nomine *M. indici striati*, quod etiam *Catal. Mus. prælaudati* p. 445. recenset, invenisse animalculum, quod certissime Sciu-

ri getuli pullus est tenerior, cauda adhuc nuda murem mentiens.

VI.

M V R E S M Y O S V R I.

38. MVS (*Pilorides*) cauda longiuscula, squamata, truncato - obtusa, corpore albido.

Mus albus ceylonicus BRISSON. *quadr. epit.* p. 122. sp. 8.

Mus amphibius javensis ZIMMERMAN. *zool. geogr.* p. 325.

B. Piloris BUFFON. *hist. X.* p. 2. ed. min. XX. p. 3.

Cavia moschata PENNANT. *syn.* p. 247.

Castor Piloris ZIMMER. *Zool. geogr.* p. 509.

Specimen hujus speciei Ceylonicum, quod ab Americanarum insularum incola *B.* differre haud credo, quondam vidi & breviter descripti in *Museo Mercatoris Amsteladomensis* C. P. MEIER lectissimo. *Mole* M. decumanum superabat, & non multo erat inferior *Cavia Cobaya* s. Porcello. *Auriculæ* magnæ, nudæ, albæ; *palmæ* tetradyctylæ cum verruca pollicari; *plantæ* pentadyctylæ, fissæ, pollice crasso. *Cauda* linearis, truncato-obtusissima, quadripollicaris, squamosa nuda. *Color* albidus, in dorso leviter gryseo-ferruginescens, subtus cinera-scens. — Adeoque simillimus iis, quos in America observarunt itineratores.

39. MVS (*Caraco*) cauda longa squamosa obtusiuscula, corpore gry-
seo, plantis subsemipalmatis. TAB. XXIII. A.

Species sequenti simillima, e China in orientaliorē Sibiriam dispersa, quam sigillatim illustrabo.

40. MVS (*decumanus*) cauda longissima squamata, corpore setoso gry-
seo, subtus albido.

Rattus sylvestris BRISSON. *quadr. epit.* p. 120.

Rattus norvegicus ZOOLOG. BRITANN. I. p. 99.

Surmulot BUFFON. *hist. nat. VIII.* p. 206. *edit. min. XVII.* p. 1. tab. 27.

Rattus gryseus PENNANT. *syn.* p. 300.

Hæc species omnium hujus generis tetterima, ferocissima, nocentissima, certe cum aliis Indiarum noxis in Europam maritimam & luxuriosam invecta est & nunc per Russiam usque omnem frequens, in Sibiriam tamen nondum penetravit. — In oppidum Jaïcense ante non multos annos, migratione legionatim facta, a parte occidentali adventavit ^{a)}). Accepi postidea, simili migratione, ex occidentali item deserto, Astrachaniam pervenisse autumno anni 1727. paucis diebus ante terræ motum $\frac{2}{13}$ & $\frac{3}{4}$ Octobris ejus anni ibidem & ad omne Caspii lacus occidentale littus observatum; credulisque hæc migratio inter portenta præsaga pestis, quæ istam urbem deinde (A. 1727 - 29.) vastavit, habita fuit. Tranarunt eo tempore magnis turmis alveum Volgæ & domos ita desubito infestarunt, ut nihil ab iisdem tutum servari potuerit. Musculum tamen Astrachaniæ (quæ aquis undique septa est) etiamnum deesse GMELINVS jun. auctor est (*itin. 2. p. 162*). — Ratti nostri decumani an illuc ex Europa, vel a meridionalibus terris venerint, non pronuncio; dantur certe in Persia (unde farctos misit GMELINVS) & ibi credo, inquilini sunt, nidulanturque per Hyrcaniam in antris derelictis Hystricum, qui colles arenosos, buxo (*Camelis lethifero*) consitos incolunt. Domestici tamen isthic vulgo non observantur, licet Ratti vulgares & Musculi in habitationibus infestissimi sint. — Petropoli, ubi immensa Ratti decumani copia, etiam æstate in domibus abundant & prolem educant, seniores vix ullis venenorum vel decipularum dolis eradicandi; efficacissime tamen fugantur Cuniculis altilibus, quorum odorem, salutari antipathia, non amant, ut ipse expertus sum, & incolarum multi experiuntur; dum interim Musculi cum Cuniculis amice vivant. —

^{a)} PALL. *Reise durch Russland. I Theil p. 304.*

Pondere M. decumani non raro octo unicas, immo fere libram medicam æquant. Afferes aliquot pollices crassos una nocte perprodunt; gallinas necant. Hyeme *vellere* largiori, subtus pulcre candicante nitidi sunt, supra semper setosiore atque hirto. *Pedibus* licet penitus fissis, optime & sponte natant. *Palmae* callo pollicari, ut in Ratto; *cauda* annulis squamosis infra 200. — Sunt hi verosimilime *Mures caspii*, non multo minores Ichneumone ægyptio, acerbi & robore dentium insignes, quos in terra caspia certis temporibus infinita multitudine accedere, perennibusque flaviis intrepide innatare, caudas inter se mordicus tenuentes, proditum reliquit AELIANVS (*hist. anim. lib. XVII. cap. 17*). Incertius, an migrationes Murium in Ponto & Aegypto observatæ, de quibus idem *Lib. VI. cap. 41.* per eandem vel aliam speciem explicandæ sint?

41. MVS (*Rattus*) cauda longissima squamofa, corpore atro, subtus canescente.

Mus domesticus major f. *Rattus GESNER. quadr. p. 731. RAI. quadr. p. 217.*
Rattus BRISSON. quadr. epit. p. 118.

Mus *Rattus LIN. syst. XII. p. 83. sp. 12.*

Rattus niger PENNANT. syn. p. 299.

Species vel originis Europææ, vel ex Americæ insulis illata, licet plures, & omnium novissime *Cel. ZIMMERMANN* (in *Zool. geogr. p. 223. seq.*) ex Europa potius in Americam transvectas contra *Ill. LINNAEVM* sustineant, quod mihi etiamnum dubitabile videtur; certe in Sibiriam nondum penetravit, immo vix Volgæ tractum egressa est orientem versus, & apud antiquos, licet Musculi frequens mentio, nulla occurrit Ratti. — Colore singulari atro, & pilo minus rudi a præcedenti oppido distincta, mole longe inferior; immo variat magnitudine. In desertis ad inferiorem Volgam regionibus varietas minuta, sæpe

vix sex septemve drachmarum pondus superans, æstatem ruri transigens, in ripis præruptis maxime abundat. In fortalitii Cacrynenis suburbis primo Mus sylvaticus in domibus autumno apparet, hunc depellit minuta ista Rattorum varietas, hos denique Mus decumanus. — MORANDI calculos tabulares crystallinos in vesica urinaria Ratti semel tantum observavi.

42. MVS (*sylvaticus*) cauda longa squamosa, corpore gryseo lutescente, subtus lateribusque abrupte albo.

Mus agrestis minor GESNER. quadr. p. 733.

Mus domesticus medius RAI. quadr. p. 218.

Mus agrorum BRISSON. quadr. epit. p. 123. sp. 10.

Mus sylvaticus LINN. syst. XII. p. 84. sp. 17.

Rattus campestris PENNANT. syn. p. 302. Zool. britann. tab. 49.

In borealibus æque ac temperatis, locis clivosis siccis sylvarum, lucorum & arbustorum passim frequens, cuniculans canali uno obliquo, duobus perpendicularibus absque egesta terra, ulnae saepe profunditate, solitarius. Hyeme ad horrea & frumenti acervos veniunt frequentes, multumque damni inferunt. Magnitudine secundum loca variant: in cultis, ubi segetis beneficio grandescunt, ad semunciale accedunt pondus; in desertis & sylvis uralensibus vix tres drachmas superant. Cauda ad corpus ut 5 ad 6 circiter. Color (in siccioribus, temperatis) supra eleganter gryeus, subtus albus, linea ad latera disternante paulo intensius gryea. In frigidis, gryeo fuscoque magis mixti. Totum candidum circa oppidum Simbirsk ad Vologam observavi. — In Sibiria ultra Irtin & Obum mihi vix occurrit hæc species; attamen GMELINVS circa Ieniseam oppidum Murem huic affinem ^{a)} autumno campos, hyeme granaria vstantem, observavit.

Rattus

^{a)} Descriptionem MStam GMELINI „cialis, pilis longis quidem, sed arte addo. „Auriculae oblongæ; cauda biun- „jacentibus hirta. Color tam supinæ, „quam

Rattus messorius PENNANT. *syn. p. 303. n. 231.* non nisi minuscula Muris sylvatici varietas est; contra dimensiones Ratto campestris apud *Amiciss.* PENNANT adtributas, mihi in *M. sylvatico* nunquam tantas observare licuit.

43. MVS (*Musculus*) cauda longissima, squamosa, corpore fuso, sub-tus cinerascente.

Mus Sorex BRISS. quadr. ep. p. 119.

Mus Musculus LINN. sys. XII. p. 83. Sp. 13.

Souris BUFFON. hist. nat. VII. p. 309. ed. min XV. p. 145. tab. 39.

Species per omnem Europam & Asiam, sub omni fere climate inquilina, & a nobis verosimillime in Americam inventa, ubi hodienum minus frequens Ratto. Variat interdum colore atro Ratti, itemque maculis trunci magnis albis, in solito colore; rarius tota candida oculis rubicundis. Videtur omni tempore anni generare: sub finem Decembris saepe & adultiores pullos & matres gravidas in eodem loco observavi. — Calidissimi animalculi sanguinem ad 107. imo 109° Farenh. ferre, minuto thermometro saepius expertus sum, media quoque hyeme. — Mammæ sex pectorales, quatuor ventris; quarum duæ fere inguinales.

44. MVS (*agrarius*) cauda longa, squamosa, corpore lutescente, stri-ga dorsali nigra. *TAB. XXIV. A.*

PALL. itin. I. append. p.

Alia species murium GEMELIN. itin. I. p. 151. tab. 29. f. 2. pessima.

Hæc species descriptione & icone, quam dabimus, notior erit, antea non rite illustrata, licet saepe noxia, & in Germaniam quoque migrasse observata. Berolini circa annum (si bene memini) 1754. tanta copia cum *M. sylvatico* hyeme

, quam pronæ partis rufescens, gula exce- , posteriores 5. digitos habent. — Agilli-
pta alba. *Myotax* pilis albentibus compo- , mus, perpetuo ruspatur.,
situs. *Oculi* majusculi. *Pedes* anteriores 4.

usque in urbem aderant, ut sub ponticulis interdiu turmatim & sine timore discurrentes viderim.

45. MVS (*minutus*) cauda longa squamosa, corpore supra ferrugineo, subtus albido. TAB. XXIV. B.

PALL. itin. I. append. p. 454. nr. 4.

In hac phalange, immo præter M. subtilem in toto genere minima, neque hoc ipso multo major, ut deinde videbimus.

*

*

*

Supereft ut de dubiis Murium speciebus dispiciamus. Non quærām, quosnam mures Antiquiores sub nominibus *Gingilix*, *Zegeria*, *Giligrus*, cet. intellexerint. Inter recentiorum species, haud fane copiosas, solus fere Mus norvēgicus SEBAE (*thes. vol. II. p. 64. tab. 63. fig. 5.*) vere & absolute dubius manet. LINNAEI dubia synonyma supra utcunque redegi; & MESSERSCHMIDIO breviter, & obscure indicatas species adulii (*Not. a.*). — Vix autem dubito in America adhuc plures superesse nobis ignoratas species. Id faltem analogia suadet, præterquam quod aliquæ jam imperfecte indicatæ prostant; ut aquatica e. i. BRICKEL (*not. b.*) allegata, & a FORSTERO inter Animalia borealis Americæ recensitæ. — Vix plures ex Africaniis novimus. — Itaque eos, qui Historiæ naturalis causa peregrinantur, excitari vellem, ut diligentiorem in animalculis subterraneis navent operam; quæ licet despecta, tamen usu, quem in œconomia Naturæ præstant, noxisque quas homini inferunt nequaquam spernenda sunt, & studiosos non indignis, circa mores atque vitæ genus, inventis ditabunt.

